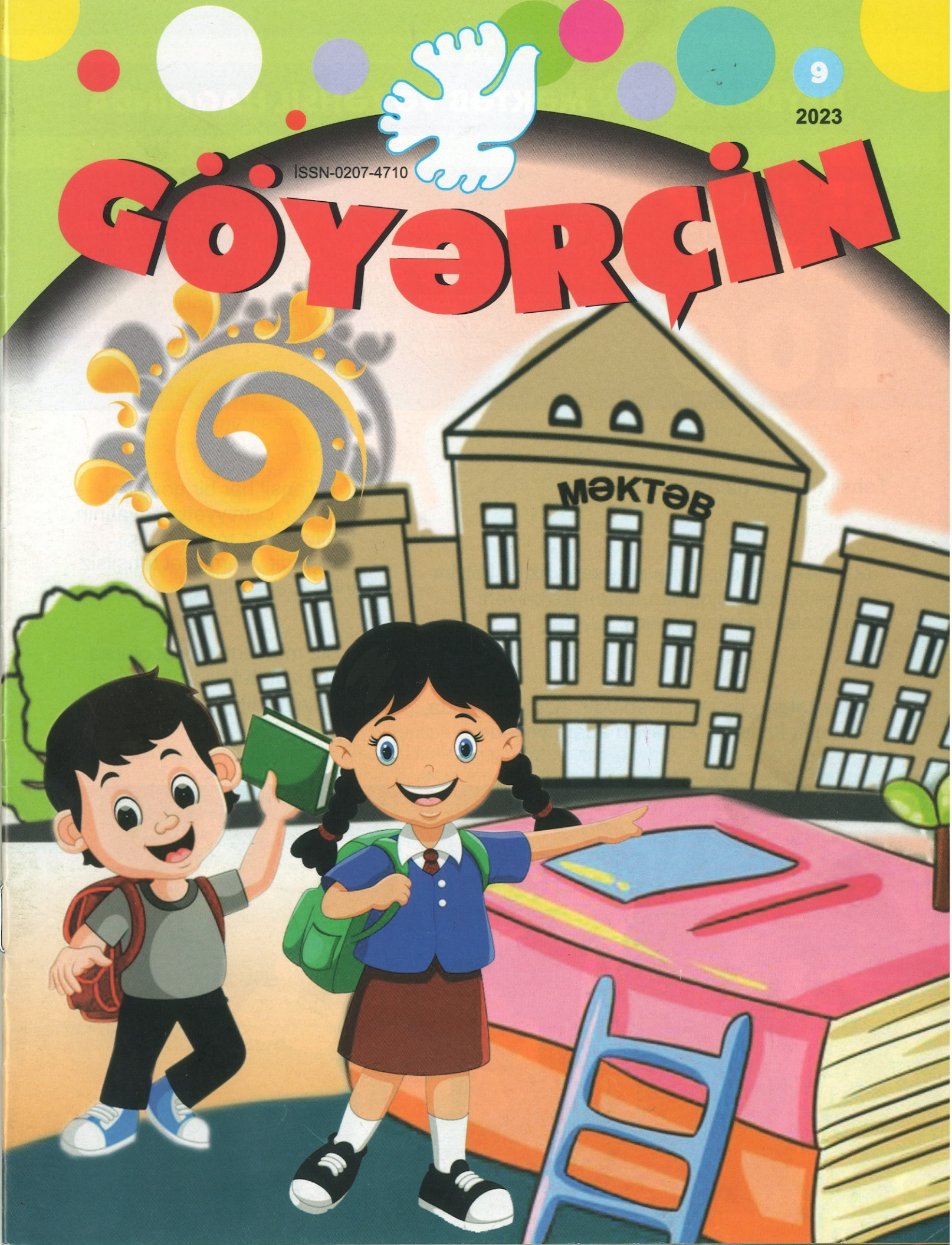

GÖYƏRÇİN

KÜLƏK VƏ YAĞIŞ

(Litva xalq nağılı)

Bir kişi yol ilə gedirdi. Birdən onun qulağına səs gəldi. Ona elə gəldi ki, körpünün altında kimse bir-biri ilə dalaşır. Sakitcə "canı sağ olmuşlar", - deyib yoluna davam elədi. Bir də arxaya baxıb gördü ki, iki nəfər onun arxasınca gəlir. Onlardan biri soruşdu:

-Ay kişi, sən "canın sağ olsun" sözünü hansımıza dedin: mənə, yoxsa buna?

-Heç kimə, sadəcə havaya, küləyə dedim.

Küləklə Yağış yenidən mübahisə eləməyə başladılar. Külək özünü öydü:

-Gördün, kişi "sağ ol" sözünü mənə deyib, sənə yox.

Kişi eşitdiklərinə əhəmiyyət verməyib, yoluna davam elədi. Külək arxadan ona çatıb dedi:

-Ay kişi, qarşıda bir mülk var, ora get. Mülkədara əkin-səpin işində kömək elə. Əvəzində ona de ki, üç kisə buğdanı sənün üçün yerə səpsin. Narahat olma, mən sənə necə lazımdısa, elə də kömək eləyəcəm.

Kişi Küləyin dediyi kimi elədi. Səpin vaxtı Külək əsib, taxılı asanlıqla dörd tərəfə səpdi. Sonra o, Yağışın yanına gedib dedi:

-Biz üç kisə buğdanın hamısını səpdik. Gözəl bir zəmi əmələ gələcək.

Yağış dedi:

-Nə böyük iş olub. Tufan qalxan kimi yağış, dolu yağıb toxumların hamısını zay eləyəcək.

Külək qorxdı. Tez uçub taxıl sahibinin yanına getdi və eşitdiklərini ona söylədi. Dedi ki, qalan buğdaları yarı qiymətinə olsa belə, sənə kömək eləyən kişiyyə sat.

Mülkədar belə də elədi. Səhəri gün tufan qopdu, dolu, yağış yağdı, toxumların hamısını yuyub apardı.

Külək yenə Yağışın yanına uçdu:

-Sahibkarın bicliyini görürsən, toxumları yazıq kişiyyə satan kimi zəmini dolu vurdu.

Yağış dedi:

-Narahat olmasın. Gedib sahibkardan səpilən taxılın hamısını yarı qiymətinə alsın. İndi narın, isti yağışlar yağacaq. Toxumların hamısı bitəcək.

Elə də oldu. Yağışdan sonra dolunun vurub yerin dərinliyinə batırdığı buğdaların hamısı yerin altından baş qaldırdı. Gözəl bir zəmi əmələ gəldi. Kişi taxılı biçdi, döydü, anbarını bol məhsulla doldurdu.

Külək yenə Yağışın yanına gəlib öyündü:

-Mənə sağ ol deyən kişi anbarını taxılla doldurub.

-Get ona de ki, taxılı dəyirmanı aparıb üyütsün. Undan bir böyük, bir dəne də kiçik kökə bişirsin. Onları gətirib bizə versin. Əgər sözüne baxmasa, əsib unu dörd tərəfə səpersən. Biz onun üçün havayı yerə zəhmət çəkməmişik.

Külək Yağışın sözünü həmin adama çatdırdı. Kişi deyilənlə razılaşdı. Tez unu yoğurub kökə bişirdi. Özünü də yedi, Küləklə Yağışın payını da verdi.

Küləklə Yağış dadlı kökələri yeyib barışdılar, körpünün altında bir daha bir-birləri ilə dalaşmadılar. Bundan sonra onlar insana da heç bir zərər vermədilər. Əkin-biçin işində həmişə ona kömək elədilər. İnsan gördü ki, bol məhsul götürmək üçün həm zəhmətkeş, həm də xeyirxah olmaq lazımdır. O, bişirdiyi dadı kökələrdən ac uşaqlara da payladı.

Tərcümə edib uşaqlar
üçün işləyən: R.Y.Əliyev